

2

CINE
PULP

ALEXANDER KORDA
presents

TA 4 ΦΤΕΡΑ

IN TECHNICOLOR

Directed by ZOLTAN KORDA
with RALPH RICHARDSON · C. AUBREY SMITH
JOHN CLEMENTS · JUNE DUPREZ

Adapted by R. C. SHERRIFFS · *From the novel by* A. E. W. MASON

Released thru UNITED ARTISTS

ΤΙ ΕΙΝΑΙ;

Νέα σειρά από σήμερα στο διαδικτυακό "Μπαούλο των pulps" με αυτό το ψηφιακό τεύχος, το οποίο σε όλες τις φάσεις δημιουργίας του είναι πέρα για πέρα παραγωγή των blogs "Μπαούλο των pulps" και "Σεντούκι των Comics".

Η ονομασία του Cine-Pulp περιγράφει αυτό ακριβώς που είναι: Απόδοση κάποιας κινηματογραφικής ταινίας σε μορφή λαϊκού αναγνώσματος και ανάλογη πλούσια εικονογράφηση.

Με στέκι της το blog "Μπαούλο" η σειρά πρόκειται για το αντίστοιχο του "Movies in Comics", τη σειρά του αδελφού blog "Σεντούκι" με παλιές ταινίες του σινεμά, οι οποίες έχουν διασκευαστεί σε κόμικ. Σε κάποιες, δε, περιπτώσεις που η κινηματογραφική ταινία υπάρχει και με μορφή κόμικ θα παρουσιάζονται ταυτόχρονα.

Πρωτογενώς, η ιδέα δεν ήταν δική μας. Την... "κλέψαμε" και την οικειοποιηθήκαμε! Ήταν μια ιδέα, που τη ζηλέψαμε –το ομολογούμε– από το παλιό πολύ καλό θεματικό περιοδικό "Ταμ-Ταμ" του Θέμου Ανδρεόπουλου, που πρόσφατα ολοκληρώσαμε την παρουσίαση της βραχύβιας σειράς της δεύτερης περιόδου του στο "Μπαούλο".

Σημαντικό ρόλο έπαιξε, επίσης, και το γεγονός ότι με τα οκτώ μόλις τεύχη της σειράς, δεν προλάβαμε να "δούμε", να ζήσουμε ξανά μέσα από τις σελίδες του περιοδικού και κάποιες άλλες, ακόμα, από τις παλιές εκείνες αγαπημένες κινηματογραφικές ταινίες περιπετειώδους θεματικής, που έχουν γράψει στη θύμισή μας. Να ξεφυλλίζουμε τα τεύχη και να τις απολαμβάνουμε ξανά και ξανά σαν ανάγνωσμα.

Το απωθημένο που μας έμεινε, μετράει άσβηστο από εκείνα τα χρόνια!

Ο Πάνος Κολιόπουλος κι ο Γιώργος Βλάχος, φανατικοί θιασώτες των "ηρωικών" ταινιών και πιο συγκεκριμένα εκείνων των παλιών "ηρωικών" ταινιών, με ισχυρό κοινό παρανομαστή την εφτανησιώτικη βουρλισιά και των δυονώνε, συναποφάσισαν πως δεν χάνουν τίποτα --πέρα από κάποιες ώρες από τη ζωής τους-- να δοκιμάσουν κι άλλων τέτοιων ταινιών την ανάπλαση με την έντυπη μορφή του αναγνώσματος και της ανάλογης εικονογράφησης. Και όσο μακριά μας πάει.

Με διάθεση να αποσείσουμε από πάνω μας τη "ρετσινιά" από την περί οικειοποίησης προϋπάρχουσας ιδέας, κατά τη δήλωσή μας για το αδιαμφισβήτητο του γεγονότος, καλοπροαίρετα προσθέτουμε, ότι "πνευματική κλοπή", που πάει την "οκειοποιηθείσα" ιδέα παραπέρα, είναι δημιουργική διαδικασία η οποία ακυρώνει το αδίκημα. Και πιστεύουμε, ότι την πάμε παραπέρα. Επ' αυτού, ας έχουμε τη θετική σας ετυμηγορία.

Το project είναι τωρινό προϊόν δημιουργικής προσπάθειας τόσο στα κείμενα όσο και στην πρωτότυπη μορφή εικονογράφησης. Είναι στο μόνο που ξεφεύγουμε από όλες τις άλλες κοινές αναρτήσεις μας. Έχει, όμως το ίδιο άρωμα. Το άρωμα του παλιού, του νοσταλγικού, όπως και οι υπόλοιπες. Εξυπηρετεί τους ίδιους στόχους. Στόχους που έχουν να κάνουν με τις καλές παιδικές αναμνήσεις μας. Αυτό πάει να πει, ότι θα είναι επιλογές του κοινού προσωπικού μας γούστου.

Αν και το δικό σας συμπίπτει, τόσο το καλύτερο για σας και για την επιτυχία του νέου μας project!

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΛΑΧΟΣ Προσαρμογή σεναρίου- διασκευή σε ανάγνωσμα
ΠΑΝΟΣ ΚΟΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Εικονογράφηση, καλλιτεχνική και τεχνική επιμέλεια

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟ

“Τα Τέσσερα Φτερά” (The Four Feathers) πρόκειται για πολεμική ταινία από τις λεγόμενες “αποικιακού” ύφους και “πατριωτικού” περιεχομένου βασισμένη στο δημοφιλές “αποικιακό” μυθιστόρημα με τον ίδιο τίτλο γραμμένο από τον A.E.W. Manson το 1902. Είναι αγγλικής παραγωγής από τον “μετρ” του είδους Ζόλταν Κόρντα στις παραμονές του Β’ Παγκοσμίου Πολέμου (1939), οπότε δικαιολογείται στο να εξαίρει τα ιδανικά της ανδρείας και της αυτοθυσίας, καθώς και το μαχητικό πνεύμα των Βρετανών.

Ο Χάρυ Φέιβερσαμ, αν και είναι γιος στρατιωτικού, δεν επιθυμεί να ακολουθήσει τη στρατιωτική καριέρα, αλλά εξαναγκάζεται να την ακολουθήσει ύστερα από τις πιέσεις του πατέρα του, ήρωα του Κριμαϊκού Πολέμου, προς χάριν της οικογενειακής στρατιωτικής παράδοσης.

Το 1895 η Βρετανία αποφασίζει να ανακαταλάβει το Σουδάν, το οποίο ελεγχόταν από τον θρησκευτικό ηγέτη, τον Χαλίφη, των Αράβων Μουσουλμάνων. Η βρετανική διοίκηση των αποικιών, θέλοντας να ενισχύσει από τη Μητρόπολη το άγγλο-αιγυπτιακό στράτευμα, αποστέλλει για ενίσχυση το τάγμα στο οποίο ο νεαρός Φέιβερσαμ υπηρετεί. Αυτός, λίγο πριν την αναχώρηση του τάγματός του παραιτείται από το στράτευμα και χαρακτηρίζεται δειλός! Οι τρεις σύντροφοί του, για να τον χλευάσουν, τού δίνουν συμβολικά από ένα άσπρο φτερό, σύμβολο δειλίας. Η μνηστή του η Έθνε εξαναγκάζεται από τον ίδιο να του δώσει και αυτή άλλο ένα. Αποφασισμένος να αποδείξει στους φίλους του και στη μνηστή του ότι δεν είναι δειλός φεύγει κρυφά για το Σουδάν και μεταμφιεσμένος σε ντόπιο, ύστερα από πολλές περιπέτειες και μάχες, σώζει τις ζωές των φίλων του και συμβάλει όσο κανένας άλλος στην πτώση της Ομντουρμάν, πρωτεύουσας των δερβίσηδων, επιστρέφοντας τα φτερά στους χλευαστές του, διώχνει από πάνω του το στίγμα του δειλού κερδίζοντας ξανά την εκτίμηση των φίλων του και την αγάπη της μνηστής του.

Η ταινία, χωρίς να είναι απόλυτα πιστή στα ιστορικά γεγονότα, θεωρείται ως η καλύτερη από τις πολεμικές ταινίες που γύρισε ο Κόρντα και οπωσδήποτε είναι η καλύτερη από τις ταινίες που γυρίστηκαν με βάση το μυθιστόρημα του Manson, ενώ οι ιστορικοί του Κινηματογράφου την κατατάσσουν ως τη δεύτερη πιο επιτυχή ταινία του είδους με ντεκόρ δράσης την έρημο, μετά τον “Λόρενς της Αραβίας” (1962).

Το μυθιστόρημα μεταφέρθηκε στην οθόνη ακόμα έξι (!) φορές από τις οποίες οι τρεις στην εποχή του βωβού Κινηματογράφου: το 1915, το 1921 και το 1929. Μεταφέρθηκε άλλες δυο φορές στα τελευταία χρόνια. Το 1977 σαν τηλεφίλμ στην Τηλεόραση με τον Beau Bridges στον πρωταγωνιστικό ρόλο και το 2002, η πιο πρόσφατη, με τον Heath Ledger.

Υπάρχει ακόμα μία του 1956, αλλά με τίτλο διαφορετικό: “Θύελλα πάνω από τον Νείλο”, που χρήζει ιδιαίτερης μνείας. Πρόκειται για τον ορισμό του κινηματογραφικού remake! Η ταινία ακολουθεί πιστά τη ροή της υπόθεσης των “4 Φτερών” του Κόρντα και επί πλέον χρησιμοποιεί και απόφια πλάνα μαχών από την ίδια ταινία με συνέπεια ο Ζόλταν Κόρντα, ο οποίος ήταν και ο παραγωγός της, να θεωρείται ως συν-σκηνοθέτης χωρίς, ωστόσο, να αναφέρεται στους τίτλους της!

ΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΚΥΡΙΟΤΕΡΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

John Clements
ως Χάρρυ Φέιβερσαμ
αποδέκτης των 4 φτερών

John Clements
ως Χάρρυ Φέιβερσαμ
μεταμφιεσμένος σε Άραβα-Σανγκάλι

Sir Ralf Richardson
ως λοχαγός Τζων Νπιούρανς
φίλος του Χάρρυ κι αντιστατής του στην Εθνε

C. Aubrey Smith
στρατηγός Μπάρρους
πατέρας του Πίτερ και της Εθνε

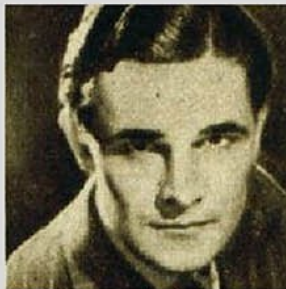
June Duprez
Έθνε Μπάρρους
μησσίτ του Χάρρυ και αδελφή του Πίτερ

Allan Jeayes
στρατηγός Φέιβερσαμ
πατέρας του υπολοχαγού Χάρρυ Φέιβερσαμ

Jack Alley
υπολοχαγός Γουίλεμπυ
φίλος και συνάδελφος του Χάρρυ

Donald Gray
υπολοχαγός Πίτερ Μπάρρους
φίλος του Χάρρυ- αδελφός της Εθνε

Frederik Culley
Δόκτωρ Σάπτον
κογενειακός φίλος των Μπάρρους και Φέιβερσαμ

June DUPREZ
et
John CLEMENTS
dans

LES 4 PLUS

John Laurie
Χαλίφης Αμντουλάχ
Επαναστάτης και ηγέτης των δερβισιδών του Σουδάν

MANCHES

ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ

Φθινόπωρο του 1896. Το σύνταγμα πεζικού Βόρειο Σάρρεϊ, μία από τις πιο αξιόμαχες μονάδες του βρετανικού αυτοκρατορικού στρατού, ετοιμάζεται να αναχωρήσει για το Σουδάν. Αποστολή του είναι να ενισχύσει τον άγγλο-αιγυπτιακό στρατό του στρατηγού Χέμπερτ Κίτσεναρ.

Ο βρετανικός στρατός των αποικιών, εδώ κι ένα χρόνο, δίνει σκληρές μάχες να επαναπροσαρτήσει στο άγγλο-αιγυπτιακό “κοντομίνιουμ στάτους” το Σουδάν, που μετά την πτώση του Χαρτούμ το 1885, ελεγχόταν από τους αφιονισμένους δερβίσηδες του χαλίφη “μαχτί” (ηγέτης-θεϊκός απεσταλμένος) Αμπντουλάχ ιμπν Μοχάμεντ, του αποκαλούμενου “Χαλίφη”.

Στο στρατόνα του συντάγματος όλα είναι έτοιμα για άμεση αναχώρηση, όταν στο γραφείο του συνταγματάρχη Φόρτγουορθ παρουσιάζεται ο Χάρρυ Φέιβαρσαμ.

–Τι είναι, υπολοχαγέ; ρωτάει ο συνταγματάρχης σηκώνοντας το βλέμμα του από τα έγγραφα που μελετούσε.

Ο υπολοχαγός του δίνει έναν κλειστό φάκελο και στέκεται μπροστά στον διοικητή του σε στάση προσοχής.

–Τι είναι αυτό, υπολοχαγέ; ρωτάει ο συνταγματάρχης, ανοίγοντάς τον με απορία.

–Η παραίτησή μου, κύριε!

Η έκπληξη και η συγκρατημένη οργή αποτυπώνεται ακαριαία στη φωνή του συνταγματάρχη Φόρτγουορθ.

–Η παραίτησή σου; Τι εννοείς; Δεν καταλαβαίνω!

–Αυτό που ακούσατε, κύριε... Έπρεπε να είχα παραιτηθεί πριν από έξι μήνες. Φοίτησα στη Στρατιωτική Ακαδημία με τη θέληση του πατέρα μου να ακολουθήσω την παράδοση της οικογένειας στον στρατιωτικό κλάδο... Όταν, όμως, πέθανε ο πατέρας μου δεν υπήρχε κάτι να με δεσμεύει με αυτό το οικογενειακό χρέος.

–Και το χρέος σου απέναντι στην πατρίδα, νεαρέ μου; Πήγαινε να αναπαυθείς, θα το ξανασκεφτείς και το πρωί θα είσαι μια χαρά...

–Το έχω αποφασίσει, κύριε!

–Αν το κάνεις αυτό, θα το μετανιώνεις σ' ολόκληρη τη ζωή σου!

–Θα μετανιώνω σε ολόκληρη τη ζωή μου, αν δεν παραιτηθώ τώρα!

Ο συνταγματάρχης δείχνει εκτός εαυτού. Ο θυμός του ξεσπάει.

–Πήγαινε! Η παραίτησή σου δεν γίνεται δεκτή!

–Δεν μπορείτε να αρνηθείτε. Έχω δικαίωμα να παραιτηθώ!

–Ποτέ δεν μπορούσα να φανταστώ έναν Φέιβερσαμ να δειλιάζει!. Ναι, υπολογαγέ Φέιβερσαμ, είσαι δειλός! Ο βρετανικός στρατός δεν είναι για δειλούς! Σε απαλλάσσω από το χρέος σου! Πήγαινε!

Η πληροφορία για την παραίτηση του Χάρρυ Φέιβερσαμ από το στράτευμα έπεσε σαν κεραυνός σε αίθριο ουρανό ανάμεσα στους φίλους του στο επιτελείο του συντάγματος· στον λοχαγό Τζον Ντιούρανς και στους υπολοχαγούς Πήτερ Μπάρρους αδελφό της Έθνε μνηστής του Χάρρυ και Γουίλομπυ, που όταν αυτοί συζητούσαν με ενθουσιασμό και ανυπομονησία για την επικείμενη αποστολή του συντάγματός τους στην Αίγυπτο, έβλεπαν τον φίλο τους να δείχνει απόμακρος, να ζει στον κόσμο του. Το απέδιδαν

περισσότερο στο ότι κάθε στιγμή το μυαλό του έμοιαζε να πετάει αλλού· στον βαθύ έρωτα που ένιωθε για τη μνηστή του Έθνε, την όμορφη κόρη του φαφλατά στρατηγού Μπάρρους.

Και την Έθνε, ήταν το πρώτο πρόσωπο, που πήγε να πληροφορήσει για την απόφασή του. Μα, η κοπέλα το ήξερε, κιόλας! Τής το είχε πει νωρίτερα ο Πήτερ, ο αδελφός της και τα σχόλια του έσταζαν φαρμάκι για τον άνθρωπο, που λίγο καιρό πριν με χαρά είχε ανακοινώσει στους φίλους του τους αρραβώνες του με την αδελφή του.

–Τι έκανες, Χάρρυ; Γιατί; ήταν τα πρώτα λόγια με τα οποία τον υποδέχτηκε.

–Το συζητήσαμε τόσες φορές, καλή μου. Το πόσο ανώφελη θα είναι αυτή αποστολή... Πόσο παράλογα είναι όλα αυτά και τι χάσιμο χρόνου.. Θα έπρεπε να το είχα κάνει νωρίτερα... Πιστεύω στην ευτυχία μας κι αυτή θέλω να στεριώσω... Για αυτό παραιτήθηκα!

Τα μάτια της Έθνε βούρκωσαν. Τον κοιτάζει για λίγο αμίλητη... Θλιμμένη.

–Όταν το έκανες αυτό, πίστευες ότι θα ήμουν περήφανη για σένα;

–Πίστευα, ότι θα καταλάβαινες!

–Χάρρυ, γεννηθήκαμε και μεγαλώσαμε δέσμοι μιας παράδοσης. Η ευτυχία μας εξαρ-

τάται από τη συμμόρφωσή μας στους κανόνες της. Καταλαβαίνεις;

–Πολύ καλά!

Την κουβέντα τους τη διακόπτει ο μπάτλερ, που φέρνει ένα μικρό πακέτο για τον Χάρρυ Φέιβερσαμ. Το ανοίγει με περιέργεια.

Τρία άσπρα πούπουλα καρφισσωμένα το καθένα σε από ένα μπιλιέτο με τα ονόματα των τριών συναδέλφων και φίλων του.

Στη θέα τους ο Χάρρυ νιώθει ότι θα καταρρεύσει. Συμβολίζουν τη δειλία και οι φίλοι του δείχνουν ότι τον θεωρούν δειλό! Τα αφήνει εξουθενωμένος πάνω στο τραπέζι.

–Λείπει ακόμα ένα! μουρμουρίζει... Τέσσερα, θα έπρεπε να είναι!

Κοιτάζοντας γύρω του βλέπει την βεντάλια της Έθνε από άσπρα φτερά. Την παίρνει και πλησιάζει στην κοπέλα. Ααποσπά ένα πούπουλο και τής το δίνει.

–Είπαμε να είμαστε πάντα ειλικρινείς μεταξύ μας... Πάρτο και δώσ' μου το!

Η Έθνε αρνείται να κάνει αυτή τη συμβολική κίνηση. Ο Χάρρυ, όμως, επιμένει. Την υποχρεώνει, τουλάχιστο, να το αγγίξει και το παίρνει πίσω.

Μαζεύει και τα υπόλοιπα τρία και τα ρίχνει

στην τσέπη του.

–Ενθύμιο από τις φίλιες που θόλωσαν και από την αγάπη που μ' αρνήθηκε!

Η Έθνε βουβή τού γυρίζει την πλάτη και προσπαθεί να συγκρατήσει τον λυγμό.

Εκείνη τη στιγμή εμφανίζεται στην πόρτα ο απόστρατος στρατηγός Μπάρρους, που μόλις επέστρεφε από τον στρατόνα. Είχε πάει να χαιρετήσει τον συνταγματάρχη Φόρτγουορθ, να του ευχηθεί για τη νίκη, για την οποία τον συμβούλευσε διηγώντας του ακόμα μια φορά με έπαρση, πώς ο ίδιος είχε οδηγήσει στην επική νίκη το αγγλικό στράτευμα στην θρυλική μάχη της Μπαλακλάβα και για την περίφημη κόκκινη γραμμή.

Ο συνταγματάρχης τον είχε πληροφορήσει και για την παραίτηση του μέλλοντος γαμπρού το ίδιο εκείνο πρωί.

Για αυτό βλέποντας τον Χάρρυ Φέιβερσαμ στο σπίτι του μένει για λίγες στιγμές αποσβολωμένος. Όχι μόνο δεν ανταποδίδει τον χαιρετισμό του γυρίζει και την πλάτη τραβώντας το κορδόνι με το οποίο ειδοποιούσε τον μπάτλερ. Αυτός, μόλις μπαίνει στην αίθουσα τον διατάζει με φωνή που προδίδει όλη του την περιφρόνηση.

–Οδήγησε τον “κύριο” στην έξοδο!.. Είναι ανεπιθύμητος στο σπίτι των Μπάρρους!

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Η αναχώρηση του εκστρατευτικού σώματος δυο μέρες αργότερα έχει πάρει τον πανηγυρικό χαρακτήρα, που ταιριάζει σε αυτές τις περιπτώσεις. Οι οικογένειες, οι φίλοι, όλος ο πληθυσμός της πόλης συγκεντρωμένος κατά μήκος του δρόμου που οδηγεί στον σιδηροδρομικό σταθμό αποθεώνει και κατευοδώνει τους άντρες του εκστρατευτικού σώματος προεξοφλώντας την νίκη των αγγλικών δυνάμεων στο μακρινό Σουδάν, αφού αυτές θα ενισχύονταν πλέον από το ένδοξο βασιλικό σύνταγμα του Σάρρεϊ.

Στις στιγμές του αποχαιρετισμού δεν έλειψαν κι οι συγκινητικές. Δακρυσμένες γυναίκες κατευοδώνουν τους άντρες τους με την ευχή να επιστρέψουν γεροί, γέροι πατεράδες, βετεράνοι περασμένων πολέμων συμβουλεύουν τους γιους τους θυμίζοντάς τους ένδοξες νίκες του αγγλικού στρατού στα πέρατα της Γης, στις οποίες οι ίδιοι είχαν μερτικό, στρατιώτες παίρνουν στις αγκαλιές τους τα μικρά παιδιά τους για ένα τελευταίο χάδι πριν την αναχώρηση και πατρικές συμβουλές στα μεγαλύτερά τους να προσέχουν τη μητέρα τους, όσο αυτοί θα λείπουν για την καινούργια δόξα της Αγγλίας.

Αμέτοχος σε όλο αυτό το πανηγύρι κρυμ-

μένος στη σκιά μιας γωνίας, μακριά από τον κόσμο ο Χάρρυ Φείβερσαμ, ντυμένος με πολιτικό κουστούμι, παρακολουθεί ανέκφραστος φαινομενικά, αλλά στο βάθος των ματιών του η θλίψη δείχνει, πως τη σκέψη του την απασχολεί κάτι.

Δεν ήταν, που δεν συμμετέχει σε όλη αυτή τη χαρά χωρίς τη θέλησή του. Αντίθετα, το είχε επιλέξει. Οφειλόταν στη θλίψη που είχε ζητήσει να δει και να αποχαιρετήσει τους φίλους του κι αυτοί αρνήθηκαν να τον δεχτούν!

Κι ακόμα περισσότερο στην απροσδόκητη άρνηση της Έθνε να τού συμπαρασταθεί στην απόφασή του. Για χάρη της θυσίασε μια καριέρα με οικογενειακή παράδοση. Για να είναι πλάι της, να έχουν να μοιράζονται στα γερατειά τους τις κοινές ευτυχισμένες αναμνήσεις της αγάπης τους. Αυτή ήταν που τού το είχε πει προσθέτοντας, μάλιστα, ότι με εκείνη, την Έθνε, θα παντρευόταν κι όχι με τον στρατό!

Μήπως η πρόβλεψη του συνταγματάρχη Φορτγουόρθ, ότι θα μετάνιωνε σε όλη του τη ζωή, επαληθευόταν πολύ γρηγορότερα από όσο ο συνταγματάρχης τού είχε πει;

Μια φωνή πίσω του, που φώναζε το όνομά του, τον βγάζει από τις σκέψεις του και τον κάνει να γυρίσει ξαφνιασμένος.

–Δόκτορα Σάττον!

–Νεαρέ μου κύριε Φέιβερσαμ, τού κάνει χαμογελώντας ο γέρο-βετεράνος γιατρός του Κριμαϊκού Πολέμου που είχε πολεμήσει με τον πατέρα του, «...δεν χρειάζεται να προετοιμάζεσαι για άμυνα μαζί μου. Τα ξέρω όλα για την απόφασή σου. Το φανταζόμουν, πως κάποια μέρα έτσι θα έκανες! Ο πατέρας σου, ήσουν ακόμα μικρός, μού είχε ζητήσει να βοηθήσω, ώστε να ξεπεράσεις τις ονειροπολήσεις σου. Ήθελε να στραφείς στο στρατιωτικό επάγγελμα, παράδοση γενεών στην οικογένειά σου. Θυμάσαι, που σου είχα δώσει την κάρτα μου για να με ζητήσεις, σαν θα με χρειαζόσουν;»

Ο Χάρρυ νεύει καταφατικά.

–Θυμάμαι...

–Πώς μπορώ να σε βοηθήσω, τώρα παιδί μου;

–Υπάρχει κάτι, που μπορείτε να κάνετε για μένα...Αύριο φεύγω από την Αγγλία. Θα σας γράφω, για να ξέρετε ότι είμαι ζωντανός. Αν δεν θα έχετε νέα μου για ένα χρόνο, θα πάει να πει

ότι πέθανα. Τότε, θα σας παρακαλούσαν να πείτε στην Έθνε, ότι προσπάθησα να αποκαταστήσω την ταπείνωση που της προκάλεσα...

–Θα μου πεις, πού θα πας;

–Στην Αίγυπτο!

–Τι πας να κάνεις;

–Δεν ξέρω, ακόμα, γιατρέ...

ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ

Μια εβδομάδα αργότερα στο Κάιρο ο Φέιβερσαμ συναντά έναν Αιγύπτιο φίλο του δόκτορα Σάττον, τον γιατρό Χαρράζ.

–Ερχομαι από την Αγγλία. Από τον παλιό σας φίλο, τον δόκτορα Σάττον.

–Ω, τον παλιό καλό μου φίλο δόκτορα Σάττον! Χαίρομαι. Τι μπορώ να κάνω για σας;

–Θέλω να μεταμφιεστώ σε Άραβα! Πρέπει να συναντήσω τον στρατό του Κίτσεναρ!

–Μιλάς αραβικά ή κάποια τοπική διάλεκτο; Ο Κίτσεναρ με τον στρατό του βρίσκεται 400 χιλιόμετρα μακριά μέσα στην έρημο με τον στρατό του Χαλίφη ολόγυρα! Το ξέρεις; Το

μόνο που μπορώ να κάνω για σένα, είναι να βεβαιώσω ότι είσαι τρελός, αλλά αυτό δεν σε σώζει!

–Μήπως, αν μεταμφιεστώ σε Σανγκάλι;

– Ο Χαλίφης τους τιμώρησε που εξεγέρθηκαν εναντίον του, κόβοντάς τους τη γλώσσα!

–Ακριβώς! Θα παριστάνω τον μουγκό!

–Αλλά και τους μάρκαρε στο μέτωπο με καυτό σίδηρο!

–Θα το αντέξω!

–Είσαι γενναίος άντρας, κύριε Φέιβερσαμ!

–Είμαι δειλός, γιατρέ!

–Τότε θα είναι πολύ σοβαρή η αποστολή σου, για να αποτολμάς να περάσεις ανάμεσα από τις γραμμές του Χαλίφη παριστάνοντας ένα μουγκό και λίγο βλαμμένο Σανγκάλι!

–Στην πατρίδα μου, στην Αγγλία ένα λευκό φτερό συμβολίζει τη δειλία! Κι έχω στη τσέπη μου τέσσερα, που πρέπει να τα επιστρέψω σε αυτούς που μου τα έδωσαν!

–Τρελή φυλή εσείς οι Άγγλοι, κύριε Φέιβερσαμ!... Λοιπόν σου έχω καλά νέα! Θα μπορέσεις να συναντήσεις αγγλική εφοδιοπομπή προς το

στρατόπεδο του Κίτσεναρ στον πέμπτο καταρράκτη του Νείλου. Τις φελούκες θα τις ρυμουλκούν κι από τις δυο όχθες κόντρα στο ρεύμα ντόπιοι. Μπορείς να μπερδευτείς μαζί τους και να φτάσεις ανενόχλητος και με ασφάλεια ίσαμε το στρατόπεδο του στρατηγού Κίτσεναρ...

–Με ασφάλεια;

–Ναι, γιατί ένας λόχος από ο σύνταγμα του Σάρρεϊ, που μόλις ανέλαβε επιχειρησιακή δράση θα κάνει αντιπερισπασμό στον Χαλίφη απασχολώντας τις δυνάμεις του στην έρημο με καταδρομές στα στρατόπεδά του.

–Αυτό ακούγεται πιο ενδιαφέρον!... Σε ευχαριστώ, γιατρέ, για τις πληροφορίες σου.

Δεν έμεινε πολύ στην αλυσίδα των ντόπιων, που οι Αγγλο-αιγύπτιοι είχαν εξαναγκάσει να ρυμουλκούν τις φελούκες με τα εφόδια τους. Σε κάποια στιγμή, που η ομάδα του βρισκόταν έξω από την επιτήρηση των σκοπών, παριστάνοντας ότι έχασε τις αισθήσεις του από την κόπωση, παρατάει το παλαμάρι ης ρυμούλκησης και βυθίζεται αργά στο θολό νερό του ποταμιού. Καθένας από τους γύρω του δεν έδειξε να ενδιαφέρεται για την τύχη του. Ξεπροβάλλει το κε-

φάλι του αρκετά μέτρα μακριά και αθέατος πίσω από τους βράχους περιμένει, μέχρι να απομακρυνθούν.

Αρχισε να βαδίζει παράλληλα με την όχθη αποφεύγοντας να απομακρυνθεί και να μπει στην έρημο, που ο καυτός ήλιος πύρωνε ανελέητα το χώμα και τα βράχια.

Στο μεταξύ μια ανιχνευτική ομάδα του λόχου, με επικεφαλής τον λοχαγό Τζων Ντιούρανς, έστηνε ανιχνευτικές παγίδες, για να προσελκύσει την προσοχή των περιπόλων του Χαλίφη. Ένα ψεύτικο στρατόπεδο με δεκάδες σκιάχτρα που από μακριά έμοιαζαν με και πολλές φωτιές θα τραβούσαν σίγουρα τις περιπόλους των δερβίσηδων.

Ο ίδιος ο λοχαγός προχώρησε μόνος του να εποπτεύσει. Το ύψωμα που όρθωνε τον όγκο του, κάπου στο βάθος του ορίζοντα, ήταν ιδανικό παρατηρητήριο από ψηλά.

Η περίπολος των Αράβων δεν άργησε να φανεί. Ο Ντιούρανς τρέχοντας σκαρφαλώνει στα βράχια και για να έχει καλύτερο σημείο παρακολούθησης. Οι Άραβες καβαλάρηδες τον προσπερνούν χωρίς να τον αντιληφθούν. Την προσοχή τους την είχε τραβήξει ο καπνός από το ψεύτικο στρατόπεδο.

Ο Ντιούρανς μη δίνοντας σημασία που με

μια απρόσεκτη κίνησή του έπεσε η κάσκα του κατακυλώνοντας στα βράχια, συνεχίζει να παρακολουθεί με τα κιάλια του τους καβαλάρηδες. Αλλά ο ήλιος υπήρξε αμείλικτος στην αμέλειά του! Ο Ντιούρανς κατορθώνει να κατέβει φανερά παραπατώντας. Ωστόσο, δεν αντέχει και σωριάζεται αναίσθητος λίγα μέτρα μακριά από την κάσκα του, που προσπαθούσε να πιάσει.

Η αργοπορία του φέρνει σε ανησυχία τους άντρες της ομάδας του και τρεις από αυτούς ψάχνοντάς τον, τον εντοπίζουν με τις αισθήσεις του χαμένες. Τον μεταφέρουν γρήγορα στον πρόχειρο καταυλισμό για τις πρώτες βοήθειες.

Στο μεταξύ, η αραβική περίπολος επιστρέφει με γοργό καλπασμό στην όαση, όπου είναι εγκαταστημένο το στρατόπεδο του Χαλίφη.

—Μεγάλε Μεχντί!... αναφέρει λαχανιασμένος και σχεδόν ουρλιάζοντας ο αρχηγός της περιπόλου μπαίνοντας στη σκηνή του Χαλίφη. «...Φάνηκε ο στρατός του Κίτσενερ!»

Ο αλ μεχντί αλ Αμπντουλάχ τινάζεται ξαφνιασμένος.

—Ο Κίτσενερ! Έχει πολλούς;

—Δεν είδαμε ολόκληρο το στράτευμα... Μια εμπροσθοφυλακή του... Είναι πολλοί!

—Σημάνετε συναγερμό!

Πυρετώδης αναβρασμός επικρατεί στο στρατόπεδο. Μέσα σε λίγες στιγμές εκατοντάδες υπείς και καμηλιέρηδες βρίσκονται στις ράχες των ζωντανών τους, ενώ άλλοι τόσοι ημίγυμνοι πεζοί μαύροι Νούβιοι ακοντιοφόροι και σπαθοφόροι ξεχύνονται τρέχοντας και αλαλάζοντας πίσω από τους καβαλάρηδες.

Οι βοηθητικοί –ανήμποροι και δούλοι αιχμάλωτοι παρακολουθούν σιωπηλοί της επέλαση. Ανάμεσά τους κι ένας μουγκός και λίγο καθυστερημένος Σανγκάλι, ο Φέιβερσαμ παρακολουθεί κι αυτός αδιάφορα φαινομενικά, αλλά το μάτι του δεν χάνει το παραμικρό. Κυρίως, βλέπει και υπολογίζει την αριθμητική δύναμη και τον οπλισμό τους. Όταν η ορδή χάνεται με κατεύθυνση την έρημο αφήνοντας πίσω της κουρνιαχτό, ο Φέιβερσαμ σηκώνεται με “δυσκολία” και τρεκλίζοντας με βήμα ασταθές απομακρύνεται από τους υπόλοιπους χωρίς να δώσει κανένα σημασία σε έναν μουγκό και σακάτη Σανγκάλι.

ΤΥΦΛΩΣΗ

Στο μεταξύ ο Τζων Ντιούρανς αρχίζει να συνέρχεται στη σκηνή του στον πρόχειρο καταυλισμό της ανιχνευτικής περιπόλου. Ξυπνάει αγνοώντας ότι είχε πέσει σε αξύπνητο λήθαργο

περισσότερο από είκοσι τέσσερις ώρες!

Κάτι παράξενο τού συμβαίνει, που τον τρομάζει. Ενώ είναι καταμεσήμερο, γύρω του επικρατεί πηχτό σκοτάδι. Διατάζει τον λοχία Μπράουν να σημάνει άμεση αναχώρηση για το στρατόπεδο, για να ειδοποιήσουν, ότι εμφανίστηκαν οι δερβίσηδες! Τους είχε δει μια ολόκληρη μέρα πριν, αλλά η κατάστασή του δεν του είχε επιτρέψει να ειδοποιήσει. Όταν ο λοχίας βγαίνει για να σημάνει άμεση αναχώρηση, ο Ντιούρανς δοκιμάζει την κατάσταση της όρασής του ανάβοντας σπίρτα και φέρνοντάς τα κοντά στα μάτια του. Οι πιο ακραίοι φόβοι του επιβεβαιώνονται τραγικά. Η ηλίαση τον έχει τυφλώσει ολοκληρωτικά!

Ο λοχίας επιστρέφει, όταν ο Ντιούρανς σβήνει αποφασιστικά το τελευταίο σπίρτο με το οποίο είχε δοκιμάσει την όραση του. Δεν έβλεπε κι αυτό ήταν οριστικό!

Θα πρέπει να αποκρύψει την κατάστασή του από τους άντρες της ομάδας του. Οφείλει να είναι ο αρχηγός της μέχρι το πέρας της αποστολή τους!

–Οι άντρες είναι έτοιμοι, κύριε λοχαγέ!

–Πολύ καλά. Λοχία, βοήθησέ με να ανέβω στο άλογο. Νιώθω εξαντλημένος.

Ανύποπτος ο λοχίας για το δράμα που ζει ο

λοχαγός Ντιούρανς τον βοηθάει να ιππεύσει, καθώς οι άντρες μαζεύουν τη σκηνή.

Κι ενώ ο Τζων Ντιούρανς είναι ανήμπορος να οδηγήσει την ομάδα στη σωστή κατεύθυνση για το στρατόπεδο, αφήνεται στο ένστικτο του αλόγου του να πάρει τη σωστή κατεύθυνση για τον δρόμο της επιστροφής.

Από την αντίθετη πλευρά, κατεύθυνση πορείας προς το στρατόπεδο του αγγλικού λόχου έχει πάρει και η ορδή των δερβίσηδων. Ανάμεσα στους πεζούς που βαδίζουν ασύντακτα πλάι στους εφίππους κι ο Φέιβερσαμ μεταμφιεσμένος πάντα σε Σανγκάλι. Με το τουρμπάνι του έχει κρύψει την ουλή του μαρκαρίσματος και δεν θυμίζει τον γνωστό κακομοιριασμένο σακάτη. Το βήμα του είναι σταθερό, στρατιωτικό. Στο χέρι του κρατάει μια λόγχη.

Έχει νυχτώσει, όταν η ανιχνευτική περίπολος φτάνει στο στρατόπεδο του λόχου, που τους υποδέχονται με ανακούφιση. Ο λοχαγός Τζων Ντιούρανς, που δεν αποκαλύπτει την τραγική του κατάσταση, αναλαμβάνει και πάλι τη διοίκηση του λόχου.

—Είδα μια περίπολο δερβίσηδων και σκέφτηκα να βεβαιωθώ για τους σκοπούς τους. Για αυτό δεν επιστρέψαμε από χτες. Ήταν όντως

ανιχνευτές και σίγουρα επέστρεψαν στο στρατόπεδό τους να αναφέρουν την παρουσία μας εδώ. Θα πρέπει να περιμένουμε επίθεση... Σβήστε τις φωτιές και να είναι οι άντρες σε επιφυλακή... Θα ξεκουραστώ και το πρωί θα είμαι εντάξει. Έπαθα, από ότι φαίνεται σοκ από βριάς μορφή ηλίαση...

—Κακοτυχία, Τζων... Περαστικά!

—Ευχαριστώ, Πήτερ. Ανάλαβε εσύ στο μεταξύ.

Ψαχουλεύοντας, σκοντάφτοντας και παραπατώντας μπαίνει στη σκηνή του και πέφτει μονοκόμματα στο ράντσο του εξουθενωμένος.

Η πρόβλεψη του Τζων Ντιούρανς, πως σύντομα θα πρέπει να περιμένουν επίθεση, επαληθεύτηκε αναπάντεχα πολύ πιο γρήγορα. Την ίδια νύχτα!

ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΠΑΝΤΕΧΟΣ ΣΩΤΗΡΑΣ

Μάυρες σκιές ένα με το σκοτάδι έρπουν καθόρυβα πλησιάζοντας το στρατόπεδο κυκλώνοντάς το. Είναι οι πεζοί σκουρόχρωμοι νέγροι του Αμπνταλάχ αλ Μοχάμεντ που ο

μάχτη τούς στέλνει για τον πρώτο αιφνιδιασμό, πριν κάνουν την τελική επίθεση οι δερβίσηδες του.

Οι σκοποί του στρατοπέδου νιώθουν τον θανάσιμο κίνδυνο γύρω τους, αλλά δεν τον βλέπουν κι αυτό τους κάνει πιο ανήσυχους.

Προς το στρατόπεδο κατευθύνεται επίσης με πολλές προφυλάξεις και μια λευκοντυμένη, σαν φάντασμα στη νύχτα, φιγούρα. Είναι ο Φέιβερσαμ-Σανγκάλι, που ωστόσο δεν καταφέρνει να περάσει απαρατήρητος. Κάποιος τον βλέπει και σημαίνει συναγερμό. Ταυτόχρονα, εκδηλώνουν την παρουσία τους και Άραβες δερβίσηδες ακροβολισμένοι γύρω από το στρατόπεδο πίσω από βράχια.

Ο Ντιούρανς πετάγεται από το ράντσο του. Ψάχνει στο δικό του σκοτάδι και βρίσκει το σπαθί του. Καταφέρνει να βρει και την έξοδο από τη σκηνή του και να πεταχτεί έξω, αλλά δεν ξέρει προς τα πού να πάει!

Άραβες και Νούβιοι επιτίθενται τώρα κατά κύματα στο περιχαρακωμένο με χαμηλό τοίχιο στρατόπεδο. Οι Άγγλοι τους υποδέχονται με ομαδικό πυρ κατά βούληση. Το χέρσο έδαφος ολόγυρα στο στρατόπεδο στρώνεται με τα κουφάρια των επιτιθέμενων, αλλά είναι αμέτρητοι.

Οι Άγγλοι υποχωρούν στο κέντρο του στρατοπέδου τους, καθώς εκδηλώνεται το δεύτερο κύμα της επίθεσης των Νούβιων που κατορθώνουν και πηδούν τον χαμηλό φράχτη.

Με τα σπαθιά και τα μαχαίρια τους οι μαύροι πέφτουν πάνω στους Άγγλους, που προσπαθούν να τους απωθήσουν με τις ξιφολόγχες τους.

Πίσω από ένα βράχο ο μεταμφιεσμένος Φέιβερσαμ συνέρχεται και το πρώτο που βλέπει είναι τον Τζων Ντιούρανς να παλεύει για τη ζωή του ανάσκελα στο έδαφος κι από πάνω του έναν μαύρο να προσπαθεί να του κόψει τον λαιμό.

Ο Χάρρυ Φέιβερσαμ χωρίς να χάσει καιρό σαλτάρει πάνω στο σύμπλεγμα και καρφώνει τη λάμα του μαχαιριού του στο στήθος του μαύρου! Αλλά δεν προλαβαίνει να προφυλαχτεί από το χτύπημα που δέχεται στο κεφάλι από τον υποκόπανο ενός όπλου και χάνει πάλι τις αισθήσεις του. Στο μεταξύ αναισθητός είναι και ο Ντιούρανς από την εξάντληση και την υπερπροσπάθεια.

Το πρώτο φως της ημέρας αποκαλύπτει ένα αποτρόπαιο τοπίο. Παντού σπαρμένα νεκρά κορμιά Άγγλων, Αράβων μεχγτιστών, μαύρων Νούβιων και αλόγων!

Σε μια γωνιά οι νικητές συγκεντρώνουν τους λιγιστούς που απόμειναν από τον λόχο. Ξεχωρίζουν από τα διακριτικά της στολής τους ως αρχηγούς του αγγλικού σώματος τους υπολογαγούς Πήτερ Μπάρρους και Γουίλλομπυ, τους δένουν από τις σέλες δυο αλόγων.

Οι καμτσικιές στα καπούλια τους και οι άγριες φωνές των δερβίσηδων τα υποχρεώνει να τιναχτούν ξαφνιασμένα και να καλπάζουν ζωνηρά ρίχνοντας τους δυο άντρες στο χώμα και τους σέρνουν βάνουσα!

Αραβες και Νούβιοι με τους αιχμαλώτους έχουν χαθεί στο βάθος του ορίζοντα, όταν ο Φέιβερσαμ απαλλάσσεται από το άψυχο κορμί ενός μαύρου που τον σκεπάζει και ανασηκώνεται προσεκτικά κοιτάζοντας γύρω του. Μόνο σμήνος από πτωματοφάγα κορακοπούλια, που οσμίστηκαν άφθονη τροφή, διαγράφουν κύκλους πάνω από τα άψυχα κορμιά ανθρώπων και ζώων κρώζοντας ανατριχιαστικά.

Βλέπει δίπλα του το ακίνητο κορμί του Τζων Ντιούαρς και διαπιστώνοντας ότι απλώς είναι μόνον αναισθητός τον σέρνει και τον εναποθέτει προσεκτικά στη σκηνή.

Ο Τζων συνέρχεται από τα περιποιήσεις, αλλά ο Χάρρυ δεν ξέρει ότι είναι τυφλός και προσποιείται πάλι τον σακάτη Σανγκάλι.

—Πήτερ! Εσύ είσαι, Πήτερ; ρωτάει ο Ντιούρανς ψάχνοντας με τα χέρια του να βρει τον

φίλο του. Τότε, ο Χάρρυ καταλαβαίνει, ότι ο φίλος του έχει τυφλωθεί! Μένει, ωστόσο, σιωπηλός

Ο Ντιούρανς σηκώνεται και ψαχουλεύτά βγαίνει από τη σκηνή καλώντας τον φίλο και συμπολεμιστή του. Ο Φέιβερσαμ τον παρακολουθεί χωρίς να του απαντήσει.

Πήτερ! Πού είσαι, Πήτερ! Απάντησέ μου!... Για το όνομα του Θεού απάντησε μου!

Τού απαντάνε τα κορακοπούλια με δυνατά κρωξίματα τρομαγμένα από τη φωνή του. Ο Ντιούαρς σκοντάφτει και πέφτει. Με τα χέρια του ψαύει το παγωμένο κορμί ενός νεκρού στρατιώτη. Τον πιάνει πανικός! Ο Φέιβερσαμ τον παρακολουθεί έντρομος. Τρέχει και πάντα σιωπηλός τον βοηθάει να σηκωθεί.

—Πήτερ! Επιτέλους! Δεν σε βλέπω, φίλε μου. Ο ήλιος με τύφλωσε στα βουνά! Είμαι εντελώς τυφλός! Δεν ωφελεί πια να προσποιούμαι ότι βλέπω...

—Τι έγινε με τη μάχη, Πήτερ; Πού είναι οι άντρες του λόχου μας; Γιατί δεν μου αποκρίνεσαι;

Ψαχουλεύοντας τα ρούχα του σωτήρα του διαπιστώνει, ότι δεν φοράει στολή Άγγλου στρατιώτη.

—Ποιος είσαι; Απάντησέ μου!.. Μουγκοί είστε όλοι εδώ; Δεν έχετε ξαναδεί τυφλό;

Η σιωπή του Φέιβερσαμ τον κάνει να καταλάβει την τραγική πραγματικότητα.

—Ένας τυφλός κι ένας μουγκός απόμειναν, λοιπόν και ένα σμάρι κοράκια απέξω περιμένουν το γεύμα τους. Ας μην τους το στερήσουμε!

Βγάζει το πιστόλι του αποφασισμένος να αυτοκτονήσει, αλλά μετά από σύντομη πάλη ο Φέιβερσαμ καταφέρνει να τού το αποσπάσει, ενώ ο Ντιούαρς σε κατάσταση παράκρουσης αρχίζει να τρέχει εδώ κι εκεί φωνάζοντας διαταγές σε ανύπαρκτους στρατιώτες.

Τελικά, ο αμίλητος πάντα Χάρρυ Φέιβερσαμ κατορθώνει να τον ηρεμήσει και να τον υποχρεώσει να τον ακολουθήσει κρατώντας την άκρη ενός ραβδιού που την άλλη την κρατούσε αυτός πηγαίνοντας μπροστά του. Έχουν πολύ δρόμο να κάνουν στην άδενδρη και άνυδρη έρημο και πρέπει να συντηρούν όσο περισσότερο γίνεται τις δυνάμεις τους.

Ο Χάρρυ, πριν φύγουν από το καταστραμμένο στρατόπεδο ρίχνει μια ματιά στον επιχειρησιακό χάρτη του Ντιούαρς. Καταγράφει στο μυαλό του τη θέση του στρατοπέδου και διαλέγει με σιγουριά την κατεύθυνση που πρέπει να πάρουν. Παρότι, που στη σκέψη του περνάει το ενδεχόμενο να αντικρύσει το στρατόπεδο του συντάγματος στο οποίο ανήκε κάποτε, δεν νιώθει την παραμικρή συγκίνηση!.. Η αλήθεια είναι, ότι θα προτιμούσε να το αποφύγει.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΛΟ, ΟΧΙ ΟΛΑ ΚΑΛΑ

Μετά από απερίγραπτες ταλαιπωρίες το μαρτυρικό τους πέρασμα στην αφιλόξενη έρημο δείχνει να φτάνει στο τέλος του. Τα πρώτα σημάδια εύφορης και καλλιεργημένης γης πυκνώνουν όλο και περισσότερο!

Σημάδι, ότι πλησιάζουν στην όχθη του ζωοδότη Νείλου! Το πρώτο πράγμα που κάνουν μόλις τα πόδια τους αγγίζουν τα νερά του είναι να πέσουν σ' αυτά απολαμβάνοντας με ηδονή το χλιαρό ποτάμι, που αγκαλιάζει τα κορμιά τους με το ζωογόνο νερό του. Ταυτόχρονα ρουφούν με απληστία αδιαφορώντας για το ότι πίνουν αχόρταγα λασπονέρια!

Ακόμα κι ο ακαταπόνητος Χάρρυ Φέιβερσαμ έχει φτάσει στα όρια να λυγίσει, ειδικά από τη δίψα, ενώ ο ήδη καταπονημένος Τζων Ντιούαρς είναι αφημένος ολοκληρωτικά στα χέρια και στις δυνάμεις του άγνωστου σωτήρα του...

Ο Φέιβερσαμ κόβει με το μαχαίρι του μίσχους και κλαδιά παπύρου που φυτρώνουν άφθονοι στις όχθες και φτιάχνει πρωτόγονη σχεδία σαν τις παπυρέλες, που από τους αιώνες των αρχαίων φαραώ δεν έχουν πάψει να διασχίζουν τον Νείλο έως σήμερα.

Ξαπλώνει προσεκτικά τον Τζων στην πρύμνη κι ο ίδιος με ένα μικρό κουπί για να διορθώνει μόνο την πορεία του μικρού πλεούμενου το αφήνει να πλέει στο ρεύμα του ποταμού, που οδηγούσε τη βάρκα βόρεια, κοντά στο στρατόπεδο.

Ο Τζων έχει πέσει πάλι στην ημικωματώδη κατάσταση. Κοιμάται βαθιά ή παραμιλάει από τον πυρετό. Στο παραμιλητό του συχνά ακούγεται να απευθύνεται στην Έθνε και να της εξομολογείται τον έρωτά του για αυτήν.

Αν και η έκφρασή του δεν προδίδει τα συναισθήματά του, με αυτά που ακούει, απρόσμενη ζήλια σφίγγει την καρδιά του Χάρρυ από την αθέλητη εξομολόγηση του φίλου του. Καταλαβαίνει ότι τού την υπαγορεύει το υποσυνείδητό του, αφού ξέρει και είχε εκτιμήσει την αξιοπρεπή και διακριτική αποχώρηση του Τζων, σαν γνήσιος τζέντλεμαν, όταν η Έθνε είχε διαλέξει αυτόν για άντρα της... Ένας λόγος παραπάνω για τον Χάρρυ Φείβερσαμ να κατακτήσει ξανά την καρδιά της Έθνε. Για αυτό πολεμούσε τώρα.. Η όχι, μόνον για αυτό;

Σε μια καμπή του ποταμιού φάνηκε να ξεπροβάλλει κυματίζοντας η βρετανική σημαία πάνω από τις δεντροκορφές. Έστριψε την παπυρέλα του στην όχθη. Φτάνοντας σέρνει και αποθέτει απαλά τον σε λήθαργο Τζων. Πριν επιστρέψει στο πλεούμενο για να απομακρυνθεί από την ακτή, βγάζει το πορτοφόλι του αναίσθητου άντρα, βρίσκει έναν φάκελο και μέσα σε αυτό κρύβει το άσπρο φτερό με το καρφίτσωμένο μπυλιέτο του Τζων Ντιούρανς. Στις λίγες αυτές στιγμές που καθυστερεί άντρες περιπόλου, που εμφανίστηκαν ξαφνικά, πιστεύοντας ότι κάποιος ντόπιος αποπειράται να κλέψει αναίσθητο Άγγλο αξιωματικό, τρέχουν και τον συλλαμβάνουν πριν τους ξεφύγει.

Ο Χάρρυ Φείβερσαμ βρίσκεται ακόμα μια φορά απέναντι στο συνταγματάρχη Φόρτγουόρθ, που ωστόσο στο πρόσωπο και στο σακάτικο σουλούπι του “μουγκού” Σανγκάλι δεν τον αναγνωρίζει και διατάζει να τον στείλουν στις αιγυπτιακές φυλακές στο Αμπού Χάμαντ.

Τα νέα που φέρνει ο στρατιωτικός γιατρός για την όραση του Ντιούρανς δεν είναι ενθαρρυντικά, αν και διαβεβαιώνει τον συνταγματάρχη, ότι ο νεαρός λοχαγός έχει διαφύγει οριστικά τον κίνδυνο για τη ζωή του.

—Ο λοχαγός Τζων Ντιούρανς, δυστυχώς, δεν θα μπορέσει πλέον να προσφέρει τις υπηρεσίες του στον στρατό. Είναι τυφλός!

Ο συνταγματάρχης σηκώνεται θορυβημένος.

—Τυφλός; έκανε μην μπορώντας να το πιστέψει.

Δεν μπορούσε να δεχτεί μια τέτοια απώλεια! Χάρη στον ηρωισμό του και στον λόγο του, που αφανίστηκε από τους Άραβες σε άνιση σύγκρουση, επέτυχε τον αντιπερισπασμό που ζητούσε ο στρατηγός Κίτσεναρ, ώστε οι προμήθειες και τα πυρομαχικά να φτάσουν στο στρατόπεδό του ανέπαφα.

Στο στράτευμα τον θεωρούσαν νεκρό και είχε κηρυχθεί ήρωας! Όσο για τους δυο υπολοχαγούς συντρόφους του, είχαν φτάσει οι πληροφορίες των κατασκόπων, ότι κρατιούνταν αιχμάλωτοι την Ομντουρμάν, στην πρωτεύουσα του Χαλίφη.

–Πώς τυφλώθηκε;

–Από ηλίαση. Παρατεταμένη έκθεση στον ήλιο. Συμβαίνει, κύριε συνταγματάρχα. Αν τον προλαβαίναμε, ίσως να υπήρχαν ελπίδες. Τώρα δεν υπάρχει καμιά! Τα νεύρα του έχουν καεί τελείως! Θα πρέπει να αρχίσετε τις τυπικές διαδικασίες για την τιμητική αποστράτευσή του.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ

Στους έξι μήνες που έχουν περάσει από την επιστροφή του Τζων Ντιούρανς στην Αγγλία έχουν συμβεί κάποια γεγονότα, που θα επηρέαζαν τη ζωή και τις αποφάσεις την Έθνε Μπάρρους.

Πρώτα-πρώτα είχε δεχτεί την επίσκεψη του γιατρού και οικογενειακού τους φίλου δόκτορα Σάττον. Την είχε πετύχει μόνη της και βρήκε την ευκαιρία να τη ρωτήσει:

–Ήθελα να μάθω, αν είχες νέα από τον Χάρρυ Φέιβερσαμ.

–Απολύτως κανένα. Ξέρεις, γιατρέ αποφασίσαμε να χωρίσουμε! Δεν ξέρω ούτε πού βρίσκεται, ούτε τι κάνει... Θα σας παρακαλούσα, μάλιστα, να κλείσουμε εδώ αυτή τη συζήτηση... Προσπαθώ να το ξεπεράσω και θα

μού έκανε κακό να το ξανασκαλίζω..

–Όπως, θες καλή μου. Μα, ήθελα απλώς να σου πω ότι ο Χάρρυ Φέιβερσαμ, μου είχε αφήσει παραγγελία να σου πω, ότι έφυγε απροειδοποίητα από την Αγγλία για να εκπληρώσει έναν σκοπό του. Αν τον πετύχαινε θα φρόντιζε να το μάθεις με κάποιο τρόπο. Αν αποτύγχανε, μού ζήτησε να σου πω, ότι προσπάθησε. Αν δεν είχα νέα του για έναν χρόνο, θα σήμαινε ότι πέθανε, ενώ προσπαθούσε να εκπληρώσει τον σκοπό του. Δεν έχω, λοιπόν, νέα του καθόλου για ένα χρόνο αφ' όταν έφυγε!

Η Έθνε ξαφνικά χάνει το χρώμα της. Αναζητάει ένα στήριγμα να κρατηθεί, γιατί τα πόδια της δεν την κρατούν. Η φωνή της βγαίνει αδύναμη και τρεμουλιαστή.

–Πέθανε...Πιστεύεις, γιατρέ. ότι του φέρθηκα σκληρά;

–Όχι!

–Μα δεν τον βοήθησα, όταν χρειαζόταν τη βοήθειά μου. Φέρθηκα σαν δειλή! Ήμουν σε απόγνωση.. Έπρεπε να αδιαφορήσω για την απόρριψή του από τον πατέρα μου και τον αδελφό μου! Έπρεπε να σταθώ στο πλάι του...

–Θα έφευγε, οπωσδήποτε. Διαφορετικά, θα αυτοκτονούσε. Και πίστεψε, αν δεν το έκανε,

ήταν γιατί η αυτοκτονία του θα έδινε την ικανοποίηση της δικαίωσης στον πατέρα σου!

Η Έθνε σωριάστηκε σε μια πολυθρόνα κι έκλαψε βουβά.

Κατόπιν ήρθε το ευχάριστο νέο, ότι ο Τζων Ντιούρανς επέστρεφε στην Αγγλία, σαν ήρωας του πολέμου. Έστω και τυφλός μα αποφασισμένος να πολεμήσει και να ξεπεράσει την αναπηρία του. Η Έθνε θα τού σταθεί πλάι του με αγάπη και αφοσίωση. Το παλιό τους ειδύλλιο ξαναφουντώνει και μια μέρα η κοπέλα ανακοινώνει στον πατέρα της την απόφασή της:

–Το ξέρω, ότι ακούγεται παράξενο, αλλά θα είμαι εγώ αυτή που θα ζητήσω από τον Τζων να παντρευτούμε! Θέλω να τον παντρευτώ!

–Είναι γενναίος άντρας. Θα σου ταίριαζε

–Ελπίζω να τον κάνω ευτυχισμένο!

–Θα μου πεις, ότι δεν με αφορά, αλλά θα στο πω. Είσαι σίγουρη πως κάνεις το σωστό; Για σένα... Για την ευτυχία σου; Ένας στρατιώτης, που διάλεξε να γίνει στρατιώτης έχοντας επίγνωση των κινδύνων της επιλογής του, δεν θέλει οίκτο ή συμπόνια. Καταλαβαίνω, ότι η απόφασή σου είναι ευγενική και ανιδιοτελής παρόρμηση, αλλά εσύ έχεις τη ζωή μπροστά σου...

–Πατέρα, δεν είναι οίκτος. Το έχω αποφασίσει!

Το τρίτο ευχάριστο γεγονός είναι ότι ο Τζων

με ασάβινη θέληση ξεπερνάει τις δυσκολίες της αναπηρίας του και με γοργούς ρυθμούς μαθαίνει να εξυπηρετείται μόνος του και ταυτόχρονα δεν χάνει και τις ελπίδες του για κάποιο θαύμα να ξαναδεί, μολονότι οι καλύτεροι γιατροί που τον εξέτασαν δεν ήταν καθόλου αισιόδοξοι για κάτι τέτοιο. Αυτός, όμως, συνεχίζει να ελπίζει. Η επιστήμη κάνει συνεχώς μεγάλα άλματα.

Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

Ο στρατηγός Μπάρροους παίρνει το απογευματινό του τσάι με τη συντροφιά της Έθνε, του γιατρού Σάπτον και του Τζων Ντιούρανς. Ο τελευταίος τους διηγείται για την αλλόκοτη συμπεριφορά του παράξενου μουγκού Άραβα, που του έσωσε τη ζωή.

–Πολύ παράξενος άνθρωπος εκείνος ο Άραβας... Μοναχικός. Ποιος ξέρει από πού ερχόταν... Πώς βρέθηκε εκεί... Πήρε τον χάρτη μου και βάλθηκε να με σώσει!.. Δεν ξέρω, πόσες μέρες περπατούσαμε... Πόσο με κουβάλησε στους ώμους του, καθώς εγώ ψηνόμουν στον πυρετό... Φτάσαμε στον Νείλο, με έβαλε σε μια βάρκα κι όταν αντίκρισε το στρατόπεδο έκανε κάτι αλλόκοτο, όπως έμαθα. Αντί να περιμένει να πάρει παράσημο για την πράξη του, θέλησε να με ληστέψει!

–Πού είναι το παράξενο; αναρωτήθηκε ο

γιατρός.. Είδε τη διάσωσή σου σαν δουλειά και ήθελε να πληρωθεί!

–Μα δεν είχα ούτε λεφτά, ούτε χαρτιά!

–Άρα, όχι μόνο δεν πληρώθηκε, μα και φυλακίστηκε κι από πάνω για την απόπειρα κλοπής! σχολίασε γελώντας ο στρατηγός.

–Παραλίγο να μου πάρει το μοναδικό πολύτιμο πράγμα, που πάντα κρατάω πάνω μου σαν φυλαχτό. Αυτό το γράμμα. Είναι δικό σου γράμμα, Έθνε! Το θυμάσαι! Διάβασε, σε παρακαλώ, το υστερόγραφο σου...

Και βγάζοντάς το από την τσέπη του, τής το δίνει. Ένα χαρούμενο επιφώνημα ξεφεύγει από την Έθνε, καθώς το παίρνει και αρχίζει να το ανοίγει ανυπόμονα.

–Το θυμάμαι, Τζων!... Πρόσεχε, μην πάθεις ηλίαση, σού έγραφα! Πω πω! Έχει άμμους μέσα!

–Κράτα την για ενθύμιο, Έθνε κάνει γελώντας ο Τζων.

Αλλά το βλέμμα της κοπέλας σκοτεινιάζει και το πρόσωπό της χλομιάζει, καθώς από τον φάκελο πέφτει μπροστά της ένα μπιλιέτο με ένα άσπρο φτερό καρφισωμένο πάνω του.

Η παγωμένη έκφρασή της παραξενεύει τον πατέρα της και τον γιατρό. Ο Τζων δεν αντιλαμβάνεται τίποτα κι επιμένει να διαβάσει η Έθνε το υστερόγραφο. Την παγωμένη σιωπή που έχει

πέσει, ο Τζων την εκλαμβάνει, ότι έχει να κάνει σχέση με το προφητικό υστερόγραφο. Πιάνει το χέρι της κοπέλας κι αντιλαμβάνεται την ταραχή της.

–Μα καλή μου, εσύ τρέμεις. Μην ανησυχείς. Όλα τέλειωσαν.. Μόνον τα καλύτερα μας περιμένουν... Πάω να φέρω τα παλτά μας να βγούμε για μια βόλτα έξω... Α, το γράμμα μου σε παρακαλώ. Δεν πάω πουθενά χωρίς αυτό!

Και ψηλαφητά κατευθύνεται στην γκαρνταρόμπα στο χολ.

–Ο Χάρρυ είναι ζωντανός! Ή τουλάχιστον ήταν μέχρι τότε! Αυτός ήταν, λοιπόν ο Άραβας! Αρχίζω να καταλαβαίνω, ποιος ήταν ο σκοπός του! λέει ο γιατρός..

Ο απόστρατος στρατηγός κοιτάζει μια τον γιατρό, μια την κόρη του με άβολη αμηχανία. Η Έθνε έχει αρχίσει να καταρρέει ψυχολογικά. Δεν ξέρει, αν πρέπει να χαρεί ή να κλάψει για την αποκάλυψη... Ξεσπάει με το δεύτερο.

ΦΥΛΑΚΗ ΣΤΟ ΟΜΝΤΟΥΡΜΑΝ

Πλήθος Αράβων είναι συγκεντρωμένο μπροστά σε μια στενόχωρη σιδερένια κλούβα με δυο άντρες κλεισμένους σ' αυτή. Κάποιοι δερβίσηδες από τον στρατό του Μεγάλου Μαχτί τους απειλούν φανατίζοντας και προτρέποντας με κραυγές το πλήθος, που

τους προπηλακίζει, τους φτύνει, τους πετροβολάει με μίσος. Ανάμεσά τους και ένας κουρελής με μια μαϊμού γαντζωμένη στον σβέρκο του πρωτοστατεί στις εκδηλώσεις.

Οι δυο δεσμώτες βρώμικοι, ταλαιπωρημένοι, αγνώριστοι ντυμένοι με τα κουρέλια της στρατιωτικής στολής τους είναι ο Πήτερ Μπάρρους και ο Γουίλομπι που αιχμάλωτοι του Χαλίφη αφ' όταν ξεκληρίστηκε ο λόχος τους μεταφέρονται από την όαση στη φυλακή της Ομντουρμάν, καθώς και ο Χαλίφης μεταφέρει εκεί το στρατηγείο του, όταν πληροφορήθηκε ότι ο στρατός του Κίτσενερ πλησιάζει για να πολιορκήσει την πρωτεύουσά του. Σε τέτοιες περιπτώσεις μια “αποθήκη” ομήρων είναι πάντα χρήσιμη να υπάρχει σαν ασπίδα άμυνας.

Ο παράξενος πλανόδιος πανηγυρτζής βγάζει από τον κόρφο του μια φλογέρα κι αρχίζει να παίζει χοροπηδώντας επιδεικτικά μπροστά στο κλουβί με τους δυο Άγγλους λες και προσπαθεί να τους κάνει να προσέξουν τη φλογέρα του... Αυτό που διαβάζουν γραμμένο στα αγγλικά στον κορμό της φλογέρας, τους κάνει να γουρλώσουν τα μάτια τους από έκπληξη... “Μην απελίζεστε”.

–Γουίλομπι, βλέπουν καλά τα μάτια μου; ρωτάει ο Πήτερ τον σύντροφό του.

–Αυτό θα σε ρωτούσα κι εγώ για τα δικά

μου μάτια, Πήτερ... τού αποκρίνεται.

Δεν προλαβαίνουν να σχολιάσουν περισσότερο. Η πόρτα ανοίγει και οι δερβίσηδες τραβώντας τους έξω, τούς οδηγούν κλωτσώντας τους βίαια στη φυλακή, όπου τους πετάνε σε ένα μεγάλο κελί με πολλούς ακόμα άλλους φυλακισμένους σε άθλια κατάσταση. Προηγουμένως είχαν προφτάσει να ανταλλάξουν ματιές με τον παράξενο εκείνον κουρελή, ββαιώνοντάς τον με κάποιο τρόπο, πως είχαν διαβάσει τη φράση. Αμέσως μετά κι ο κουρελής απομακρύνθηκε βιαστικά κρύβοντας τη φλογέρα στον κόρφο του.

–“Μην απελίζεστε!” ίσως έλαβαν το μήνυμά μας! ψιθυρίζει ο Πήτερ στον Γουίλ.

–Ίσως, τον έστειλε ο Ντιούρανς, να είμαστε έτοιμοι να δραπετεύσουμε...

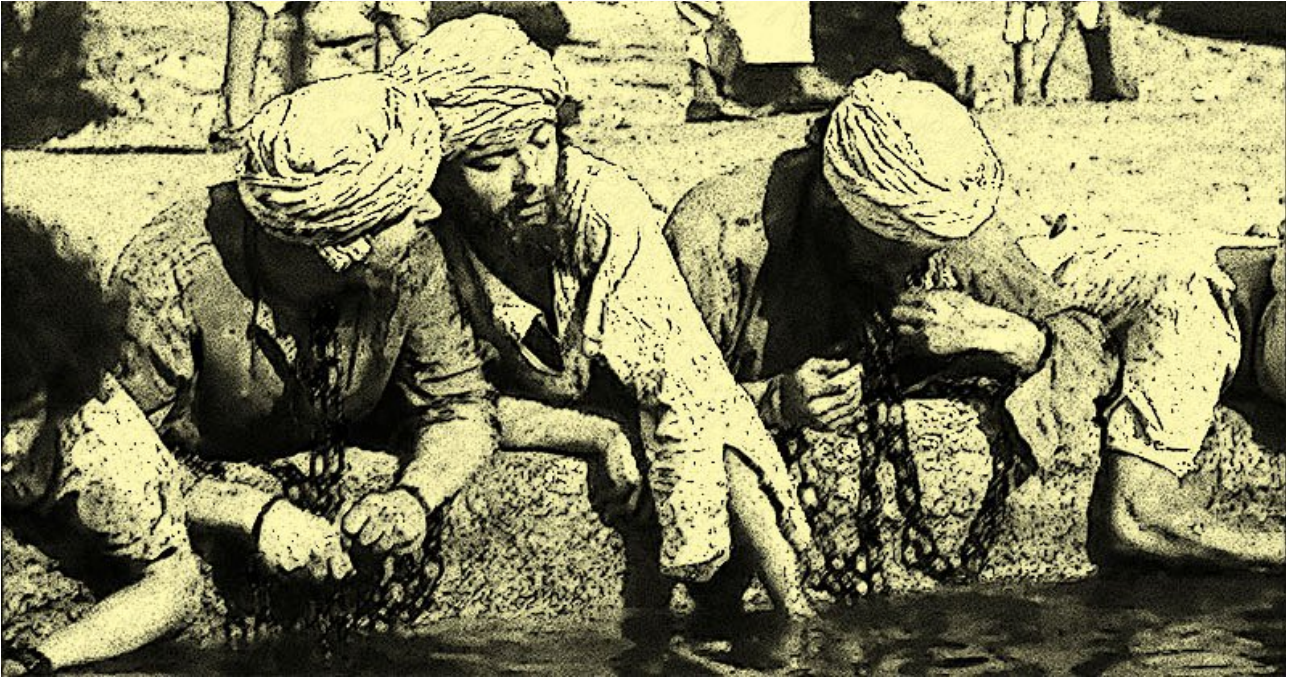
–Να δραπετεύσουμε!.. Αναρωτιέμαι τι σχέδιο έχει... Αυτό σημαίνει ότι είναι ζωντανός. Δεν σκοτώθηκε στην επίθεση!

Πλησιάζουν έναν άλλον κρατούμενο.

–Από πού είναι πιο εύκολο να δραπετεύσει κανένας; Από την έρημο ή από το ποτάμι; ρωτάει ο Γουίλομπι.

Ο άλλος χαμογελάει με την αφελή ερώτηση.

–Πού να ξέρω; Δεν έχει καταφέρει κανένας να δραπετεύσει από εδώ μέσα!

–Ούτε έχει γίνει καμιά απόπειρα να σας ελευθερώσουν;

– Αυτό ναι! Έχει γίνει! Πριν σκοτωθεί ο Γκόρντον! Πριν από δέκα τρία χρόνια!

Ο άγνωστος, παρά την τραγική κατάσταση τους, δείχνει να το διασκεδάσει με τους νιόφερτους. Τι περιμένουν; Εκεί μέσα θα σαπίσουν κι αυτοί!.

Ο Πήτερ κι ο Γουίλομπι απομακρύνονται απογοητευμένοι. Βρίσκουν μια γωνιά και κάθονται σκεφτικοί. Δεν μπορούν να καταλάβουν το νόημα, λοιπόν, του “μην απελπίζεστε”. Τίποτα δεν δείχνει, ότι μπορεί να συμβεί κάτι το διαφορετικό από ο τι συμβαίνει εδώ και δεκατρία χρόνια. Δηλαδή: τίποτα!

ΕΞΕΓΕΡΣΗ -ΜΑΧΗ ΚΑΙ ΝΙΚΗ

Κι ενώ ο στρατός του Κίτσεναρ πλησιάζει στην Ομντουρμάν από τη στεριά και από τον Νείλο, στην οχυρωμένη πόλη και στην καθημερινή ρουτίνα των αιχμαλώτων προστίθεται ακόμα μια μέρα ταπείνωσης.

Αφού τους υποχρεώνουν να φάνε σαν ζώα με τα χέρια τους τον αηδιαστικό χυλό μέσα από μια βρωμερή ποτίστρα, τους οδηγούν στο ποτάμι για να πιούν νερό με τις χούφτες τους.

Ανάμεσα στον Πήτερ και στον Γουίλομπι

βρίσκει χώρο να στριμωχθεί και να ξαπλώσει μπρούμυτα στην όχθη κι αυτός, ο κουρελής Άραβας πανηγυρτζής να πει κι αυτός νερό μαζί τους. Κρυφά τους περνάει μια λίμα και τους ειδοποιεί πως αύριο θα τους περιμένει σε μια βάρκα να τους φυγαδεύσει. Η κουβέντα τους, όμως, δεν περνάει απαρατήρητη από τους φρουρούς ο οποίοι τον συλλαμβάνουν και δεμένο μ’ αλυσίδες τον οδηγούν στον Χαλίφη.

–Άγγλος κατάσκοπος, λοιπόν, ο τρελός του παζαριού με τη φλογέρα! Ο Μεγάλος Μαχντί θα σε ληπθεί, αν του πεις για τον στρατό του Κίτσεναρ... του λέει ο μεταφραστής του Χαλίφη.

Ο Χάρρυ Φέιβερσαμ –γιατί αυτός είναι ο μεταμφιεσμένος σε Σανγκάλι– αν και έχει πάψει να υποδύεται τον μουγκό, παραμένει σιωπηλός.

–Μίλησε, γιατί ο Χαλίφης, θα διατάξει να σε μαστιγώσουν!.. Μίλα, σπιούνε!

Λίγο αργότερα οι στρατιώτες του Χαλίφη ρίχνουν στο μουντρούμι με τους άλλους και τον λιπόθυμο από τον πόνο Φέιβερσαμ. Οι βουρδουλιές, που είχαν οργώσει την πλάτη του, ήταν το αντίτιμο της σιωπής του.

Ο Πήτερ και ο Γουίλομπι, που στο μεταξύ μη χάνοντας καιρό είχαν κόψει κιάλας τις αλυσίδες τους, τρέχουν γρήγορα κοντά του προσπαθώντας να τον περιποιηθούν, όπως και όσο μπορούσαν.

–Ποιος να είναι;

–Μάλλον Άραβας, που τον έστειλαν οι δικοί μας.

–Μας μίλησε, όμως, προηγουμένως αγγλικά...

–Έχει άραγε χαρτιά μαζί του;

–Οι κατάσκοποι δεν κουβαλάνε χαρτιά μαζί τους.

Ο Φέιβερσαμ αρχίζει να συνέρχεται.

–Μαντάρα, τα έκανα, ε; ψιθύρισε χαμογελώντας με δυσκολία.

Οι δυο άντρες τον κοιτάζουν έκπληκτοι. Αναγνωρίζουν τη φωνή του!

–Χάρρη! Τι γυρεύεις εδώ; Ποιος σ' έστειλε;

–Δεν έχουμε χρόνο για απαντήσεις. Έχουμε μπλέξει, αλλά υπάρχει ελπίδα. Ο Κίτσεναρ πλησιάζει. Έξω βρίσκονται σε συναγερμό. Δεν πρόκειται να ασχοληθούν με εμάς εδώ μέσα!

–Τι έχεις στον νου σου;

–Απέναντι από τη φυλακή είναι το οπλοστάσιο και η μαρτυροθήκη των δερβίσηδων... Την φυλάνε δυο οπλισμένοι φρουροί και μερικοί που φροντίζουν για την τακτοποίηση και μεταφορά των πολεμοφοδίων στις πολεμίστρες. Αυτοί είναι όλοι. Πού είναι η λίμα;

–Να την! Πολύ καλή η ιδέα σου για τη λίμα.

–Θα γίνει καλύτερη, αν προλάβουν να την

χρησιμοποιήσουν κι άλλοι. Όλοι, αν είναι δυνατόν! Μιλάει κανείς αραβικά και αγγλικά εδώ μέσα;

–Ναι. Πάω να τον φέρω.

Ο Γουίλομπι επιστρέφει με έναν Άραβα.

–Ο Κάραγκα Πάσα. Ήταν κάποτε ο κυβερνήτης της πόλης!

–Πολύ ωραία! Έχεις τη διάθεση να βοηθήσεις τον εαυτό σου να ξαναπάρεις την πόλη σου κι όλους αυτούς να ξανακερδίσουν τη λευτεριά τους;

–Τι πρέπει να κάνω, αφέντη;

–Να τους πεις, ότι θα λευτερωθούν σύντομα, αλλά να μην κάνουν την παραμικρή κίνηση, αν δεν δώσω εγώ το πρόσταγμα!

Με πυρετώδεις κινήσεις, αλλά σιωπηλοί οι αιχμάλωτοι ένας-ένας απαλλάσσονται από τα δεσμά τους.

Σαλπίσματα, τύμπανα, διαταγές, ιαχές, ποδοβολητά ακούγονται έξω από τη φυλακή και οι περισσότεροι τρέχουν στο μοναδικό καγκελόφραχτο παράθυρο να δουν τι συμβαίνει. Στο βάθος της χέρσας πεδιάδας σε παράταξη ανάπτυξης μετώπου σιλουέτες με στολές στο καφετί της άμμου.

Το πεζικό του Κίτσεναρ!

Οι ξιφολόγχες στεριωμένες στην άκρη της

κάνης των παρά πόδα τουφεκιών τους αστραποβολούν απειλητικά στον πρωινό ήλιο.

Μπροστά τους, στην αρχή της πεδιάδας δερβίσηδες με τα μαυρόασπρα ράσα τους, Άραβες με λευκές κελεμπιές και Νούβιοι με μαύρα ημίγυμνα κορμιά έχουν στήσει τον δικό τους χορό πυρετώδους προετοιμασίας. Ανυπόμονα χρεμετίσματα πολεμικών αλόγων, που οσμίζονται τον πυρετό της επερχόμενης σύγκρουσης και μουγκανίσματα από τις καμήλες που γονατιστές περιμένουν τους αναβάτες τους.

Κι ο Χαλίφης αγέρωχος πάνω στο άσπρο αλόγο του επιθεωρεί. Όταν διαπιστώνει ότι όλα είναι έτοιμα, σηκώνει ψηλά το σπαθί του και με μια δυνατή κραυγή που επικαλύπτει κάθε άλλον θόρυβο διατάζει επίθεση!

Με μιας, ο στρατός του ξεχύνεται ασύντακτος κραυγάζοντας πολεμικές ιαχές. Οι καβαλάρηδες καλπάζοντας, οι πεζοί τρέχοντας ακολουθούν.

Οι Άγγλοι τυφεκιοφόροι τους περιμένουν σε θέση βολής. Πρώτα φαίνονται οι μικρές τούφες καπνού που βγαίνουν από τις κάνες των όπλων κι αμέσως μετά ακούγεται η ομοβροντία. Τα πρώτα κορμιά πέφτουν στη χέρσα γη πριν καν προφτάσουν να φτάσουν στις αγγλικές γραμμές. Ακολουθεί και δεύτερη ομοβροντία από την πίσω σειρά των Άγγλων πυροβολητών. Με καινούργια κορμιά σπέρνεται το χώμα. Μετά και τρίτη και τέταρτη ομοβροντία. Αναχαιτίζονται πριν προλάβουν να πλησιάσουν. Ο στρατός του Μεγάλου Μαχγτί υποχωρεί και ανασυντάσσεται. Επιχειρεί δεύτερη επέλαση.

–Δημιουργείστε θόρυβο, φασαρία! φωνάζει

ο Φείβερσαμ και ο Κάραγκα Πάσα μεταφράζει στα αραβικά φωνάζοντας κι αυτός.

Οι φρουροί πέφτουν στην παγίδα και μπαίνουν να δουν τι συμβαίνει. Ο επικεφαλής τους δέχεται ξαφνικά στο πρόσωπο τη βαριά αλυσίδα του Φείβερσαμ. Κι αυτό είναι το σύνθημα να πέσουν κι οι υπόλοιποι στους φρουρούς που ανύποπτοι είχαν ακολουθήσει μέσα στο κελί τον επικεφαλής τους.

Σε λίγες στιγμές όλα έχουν τελειώσει. Οι αιχμάλωτοι Άγγλοι και Άραβες με μπροστάρηδες τους όσοι κρατούσαν προτεταμένα τα τουφέκια των φρουρών αιφνιδιάζουν τους υπόλοιπους της φρουράς ξαπλώνοντάς τους νεκρούς, πριν εκείνοι προλάβουν να ξεκρεμάσουν από τους ώμους τους τα δικά τους.

Ορμούν στον πύργο με τα πυρομαχικά συναντώντας ελάχιστη αντίσταση.

Η οδυνηρή έκπληξη που τους περιμένει έρχεται από τους δικούς τους! Τα κανόνια του πεζικού και της κανονιοφόρου που έχει αγκυροβολήσει στον Νείλο μερικές εκατοντάδες μέτρα έξω από τον περίβολο της πόλης έχουν πάρει διαταγή να ρίξουν τη μαύρη σημαία των μαχτιστών στην κορυφή του πύργου. Οβίδες σκάζουν στον τοίχο και γκρεμίζουν κομμάτια του. Ο κίνδυνος να πέσει κάποια οβίδα στα πυρομαχικά και να τον τινάξουν είναι άμεσος!

–Κατεβάστε τη μαύρη σημαία τους και υψώστε μια λευκή ή ο τι άλλο! φωνάζει ο Φείβερσαμ με αγωνία στη φωνή του. «Θα μας ανατινάξουν!» ουρλιάζει.

Κάποιος βρίσκει στην αποθήκη μια βρετανική σημαία.

–Αυτήν θα υψώσουμε, φωνάζει και την δίνει στον Φείβερσαμ. Αυτός την αρπάζει και τρέχοντας ανεβαίνει στον πύργο. Υποστέλλει με γοργές κινήσεις τη σημαία του Χαλίφη και ανεβάζει το ίδιο γρήγορα την βρετανική.

Από το παρατηρητήριο των Άγγλων βλέπουν να κυματίζει η βρετανική σημαία και ο στρατηγός Κίτσενερ χωρίς, ωστόσο, να καταλαβαίνει τι συμβαίνει, διατάζει παύση πυρός των κανονιών.

Στο μεταξύ, η μάχη έχει εξελιχθεί σε αναμέτρηση σώμα με σώμα και οι περισσότερο καλά εκπαιδευμένοι σε αυτό Άγγλοι και Αιγύπτιοι στρατιώτες επικρατούν απωθώντας τους Άραβες μέσα στους δρόμους της πόλης κυνηγώντας τους.

Κάθε αντίσταση έχει εκμηδενιστεί και από τις πολεμίστρες του πύργου οι πρώην αιχμάλωτοι ζητωκραυγάζουν, καθώς βλέπουν τους δικούς τους να έχουν επικρατήσει.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΗΡΩΩΝ

Τα νέα φτάνουν στο Λονδίνο. Τα τηλεγραφήματα από το Σουδάν δεν έχουν πολλές πληροφορίες, αλλά είναι θριαμβευτικά και κάνουν τον κόσμο να παραληρεί. Κωδωνοκρουσίες χαρμόσυνες κάνουν την ατμόσφαιρα γιορταστική.

Ο γιατρός Σάττον με μια εφημερίδα στο χέρι

επισκέπτεται τον Τζων Ντιούρανς να του πει τα νέα. Λίγο πολύ, τα είχε πληροφορηθεί κι αυτός.

–Τι έγινε, γιατρέ; Πήραμε το Χαρτούμ;

–Όχι ακόμα, βιαστικέ νεαρέ μου. Ο Κίτσενερ διέλυσε τους δερβίσηδες του Αμπντουλάχ μαχντί και κατέλαβε την πρωτεύουσά τους, την Ομντουρμάν.

–Υπέροχα, γιατρέ! Υπέροχα!

–Κι ακόμα πιο υπέροχα για σένα, Τζων! Εν αναμονή περισσότερων λεπτομερειών από την τελική μάχη, οι εφημερίδες γράφουν για την απαρχή της νίκης. Γράφουν για τη συμβολή του συντάγματός μας και ιδιαίτερα για κάποιον ηρωικό λοχαγό που με τον λόχο του κατάφερε να κάνει αντιπερισπασμό στον στρατό του Αμπντουλάχ Μαχμούντ, ώστε να φτάσει ανενόχλητη η εφοδιοπομπή στον Κίτσενερ! Για σένα γράφουν λοχαγέ Τζων Ντιούρανς!

Ο Τζων χαμογελά πικρά, αλλά το αφήνει ασχολίαστο. Αλλάζει κουβέντα.

–Τι νέα από τον Γερμανό καθηγητή Κάιν;

Ο γιατρός Σάττον μένει σιωπηλός.

–Μην μου πείτε τίποτα, γιατρέ. Κατάλαβα. Δεν δίνει ούτε αυτός καμιά πιθανότητα. Ήταν η τελευταία κρυφή μου ελπίδα, έστω και αν δεν την πολυπίστευα. Αν υπήρχε ίχνος φωτός στα μάτια μου θα το είχα νιώσει... Άστο, γιατρέ..

Διάβασε μου τι άλλο λέει η ανταπόκριση..

Ο γιατρός αρχίζει να διαβάζει. Ο Ντιούρανς ακούει με προσοχή.

–Κατά τη διάρκεια της επίθεσης στην Ομντουρμάν έλαβε χώρα ένα εκπληκτικό συμβάν. Οι φυλακισμένοι όμηροι στη φυλακή της πόλης κατόρθωσαν να εξουδετερώσουν τους φρουρούς τους και κατέλαβαν το οπλοστάσιο και την αποθήκη των πυρομαχικών. Το κατόρθωμα αυτό αποδίδεται σε δυο νεαρούς Βρετανούς αξιωματικούς. Στους υπολοχαγούς Μπάρρους και Γουίλομπι, που ήταν αιχμάλωτοι...

Ο Ντιούρανς πετάγεται όρθιος με έξαλλη χαρά.

–Ο Πήτερ και ο Γουίλομπι είναι ζωντανόι! Το πιο ωραίο νέο που μου έφερες, γιατρέ! Μπρός! Πάμε να το πούμε στην Έθνε και στον πατέρα της! Ο γέρο-στρατηγός θα τρελαθεί από τη χαρά του κι Έθνε θα αρχίσει να ετοιμάζεται για τον γάμο μας! Πάμε, γιατρέ! Δεν μπορώ να κρατηθώ άλλο!

–Να σου διαβάσω και το τέλος και φύγαμε, βιαστικέ μου νέε!

–Τι άλλο πιο συγκλονιστικό μπορεί να έχει; Έστω. Διάβασέ μου το.

–Η απελευθέρωσή τους οφείλεται σε μια εκπληκτικά ηρωική πράξη. Ένας άντρας μεταμφιεσμένος σε Σανγκάλι μπήκε στη φυλακή.

Πιάστηκε, όμως, και βασανίστηκε. Παραλίγο να πεθάνει, αλλά κατάφερε να τους ελευθερώσει...

Το χαρούμενο έως τώρα πρόσωπο του Τζων αλλάζει σιγά-σιγά έκφραση. Γίνεται μάσκα σοβαρότητας.

–Ένας άντρας μεταμφιεσμένος σε Σανγκάλι! μονολογεί.

–Μαθεύτηκε, ότι πρόκειται για έναν αξιωματικό του συντάγματός τους, που ενήργησε με δική του πρωτοβουλία χωρίς καμιά διαταγή αποστολής. Το όνομά του προς το παρόν δεν είναι γνωστό.

–Είναι!.. Φείβερσαμ!

Ο Ντιούρανς βγάζει από την τσέπη του τον φάκελο με το γράμμα της Έθνε και τον ψαχουλεύει.

–Γιατί προσπάθησε να με ληστέψει; Να ήθελε το γράμμα;

Τα δάχτυλά του αγγίζουν πρώτη φορά το μπιλιέτο με το φτερό. Όλα πια είναι φανερά στον Ντιούρανς. Δεν ήθελε να τον κλέψει! Ήταν ο πρώτος, στον οποίο ο Φείβερσαμ είχε επιστρέψει το φτερό!

Στα μάτια του με το νεκρό βλέμμα και στο πρόσωπό του η αποφασιστικότητα είναι περισσότερο από φανερή.

–Γιατρέ, στο γραφείο υπάρχει πένα και χαρ-

τί. Θέλω να μου γράψετε ένα γράμμα.

Ο γιατρός Σάττον κάθεται στο γραφείο.

–Είμαι έτοιμος, Τζων.

Με σταθερή φωνή, που δεν προδίδει τα πραγματικά συναισθήματά του υπαγορεύει.

–Προς την Έθνε Μπάρρους... Αγαπητή μου Έθνε, ένας Γερμανός γιατρός είπε ότι η όρασή μπορεί να αποκατασταθεί. Χρειάζεται, όμως, ειδική αγωγή που μπορεί να μου την προσφέρει μόνο στην κλινική του. Για αυτό φεύγω αύριο στη Γερμανία. Όταν αποκτήσω ξανά το φως μου θα επιστρέψω στον στρατό με τη γλυκιά ανάμνηση των όσων έκανες για να με βοηθήσεις.... Αυτό γιατρέ... Ευχαριστώ.. Α, και ένα υστερόγραφο. Μόλις έμαθα τα θαυμάσια νέα για τον Πήτερ, τον Γουίλομπι και για τον Χάρρυ Φέιβερσαμ. Σου εσωκλείω ένα ενθύμιο μου από το ταξίδι μου στην έρημο με έναν μουγκό Σανγκάλι, που δεν ήταν ούτε μουγκός, ούτε Σανγκάλι... Και πολύ περισσότερο δεν ήταν δειλός! Σου εύχομαι να του δώσεις την ευκαιρία, που δικαιούται, να τον κάνεις ευτυχισμένο!.. Γιατρέ θα το υπογράψω μόνος μου.

–Η άμαξα σας περιμένει, κύριε! ακούστηκε από μέσα η φωνή του οικονόμου του.

–Ευχαριστώ, Τζο! Δεν θα χρειαστεί, γιατί δεν θα φύγω. Τουλάχιστον προς το παρόν.

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΦΤΕΡΟ

Στο δείπνο που παραθέτει ο απόστρατος στρατηγός Μπάρρους είναι όλοι παρόντες εκτός του Τζων Ντιούρανς, που υποτίθεται ότι είχε αναχωρήσει για τη Γερμανία.

Ο στρατηγός αγορεύει στις δικές του έμμονες ιδέες...

–Εξακολουθώ να πιστεύω, ότι ο στρατός δεν είναι όπως παλιά. Δεν έχει εκείνο το υψηλό φρόνημα με το οποίο εμφορείτο η δικιά μου γενιά. Βέβαια, επαινώ την ηρωική σας πράξη και τη θεωρώ ως μεμονωμένη γενναιότητα, που θα ήταν απολύτως φυσιολογική για τους στρατιώτες της δικής μου εποχής. Όσο για τον Χάρρυ Φέιβερσαμ από τη στιγμή που σας επέστρεψε, κύριοι, τα φτερά της δειλίας δικαιούται να θεωρεί κι αυτός τις πράξεις του ηρωικές, έστω κι αν οφειλόταν σε προσωπικές του πρωτοβουλίες και όχι σε εκτέλεση διατεταγμένης αποστολής από ανωτέρους του αξιωματικούς...

–Δεν ήταν στρατιώτης, Τζορτζ... Είχε παραιτηθεί! τον διέκοψε ο γιατρός Σάττον.

Ο στρατηγός τού έριξε θυμωμένη ματιά.

–Μη με διακόπτεις, γιατρέ!... Συνεχίζω... Για αυτό το μεταξύ μας επεισόδιο το θεωρώ λήξαν κι έχει και πάλι την ευχή μου να παντρευτεί την Έθνε.

Ήταν η σειρά του Χάρρυ να διακόψει τον Μπάρρους.

–Όχι, ακόμα στρατηγέ μου! Πρέπει να επιστρέψω και το τέταρτο και τελευταίο φτερό! αιφνιδίασε ο Χάρρυ κοιτάζοντας με πλατύ χαμόγελο την Έθνε.

–Υπάρχει και τέταρτο; ρώτησε απορημένος ο Μπάρρους. Σε ποιον θα πρέπει;

Απάντησε η Έθνε για λογαριασμό του Χάρρυ.

–Τι τόλμημα θα κάνεις, Χάρρυ, για να πάρω πίσω το φτερό μου;

–Τολμήματα και κουραφέξαλα! μπήκε στη μέση ο στρατηγός με τη γνώριμή του έπαρση.... Είχατε να κάνετε με ξυπόλυτους νέγρους και μερικούς φανατισμένους δερβίσηδες! Στην Κριμαία ήταν διαφορετικά. Εκεί να έβλεπα τις παλικαριές σας! Τότε ο πόλεμος ήταν πόλεμος! Δεν ήταν απογευματινό τσάι για κομψευόμενους νεαρούς και δειλούς! Ξέρω τι λέω! Και θα σας το αποδείξω! Πάρτε για παράδειγμα την πε-

ρίφημη μάχη της Μπαλακλάβα.

Και για μια ακόμα φορά ο στρατηγός αρχίζει να επαναλαμβάνει την γνωστή του αφήγηση για την προσωπική ηρωική του πράξη. Καθαρίζει πρώτα το τραπέζι από μπροστά του, ώστε να διαμορφώσει το κατάλληλα ευρύχωρο πεδίο για την αναπαράσταση της μάχης σύμφωνα με την εκδοχή του.

–Φυσικά, δεν γνωρίζετε τις λεπτομέρειες της διάταξης των εμπολέμων.

Ο γιος του ο Πήτερ που είχε ακούσει δεκάδες φορές τη διήγηση τού βάζει μπροστά του την πιατέλα με τα καρύδια. Ο στρατηγός παίρνει μια-δυο φούχτες καρύδια και τα αραδιάζει μπροστά του.

–Εδώ ήταν οι Ρώσοι... Κανόνια και πυροβόλα.. Κανόνια και πυροβόλα.. Στα δεξιά το Βρετανικό Πεζικό...

Ο Χάρρυ κλείνει με νόημα το μάτι στην Έθνε και σηκώνεται.

–Μισό λεπτό κύριε.. Η περίφημη αφήγησή σας δεν είναι σωστή.

Ο στρατηγός τον λοξοκοιτάζει.

–Τι θέλεις να πεις, νεαρέ μου; Δεν είναι

ακριβής; Τρελάθηκες;

–Κάθε άλλο! Να σας υπενθυμίσω το συμβάν, όπως μου το είχε διηγηθεί ο πατέρας μου και διοικητής σας σε εκείνη την μάχη.

Η αφήγηση του Χάρρυ έως ένα σημείο είναι η ίδια με αυτή του στρατηγού, πράγμα για το οποίο μέχρι εκείνο το σημείο βρίσκει τον Μπάρρους απολύτως σύμφωνο. Όπως επίσης συμφωνεί, ότι ήπνευε το άλογο του στρατηγού Φέιβερσαμ, που δεν μπορούσε να ιππεύσει λόγω τραύματος.

–Η διαφορά μας, στρατηγέ μου, είναι ότι ποτέ δεν διατάξατε επέλαση! Δεν προλάβετε να

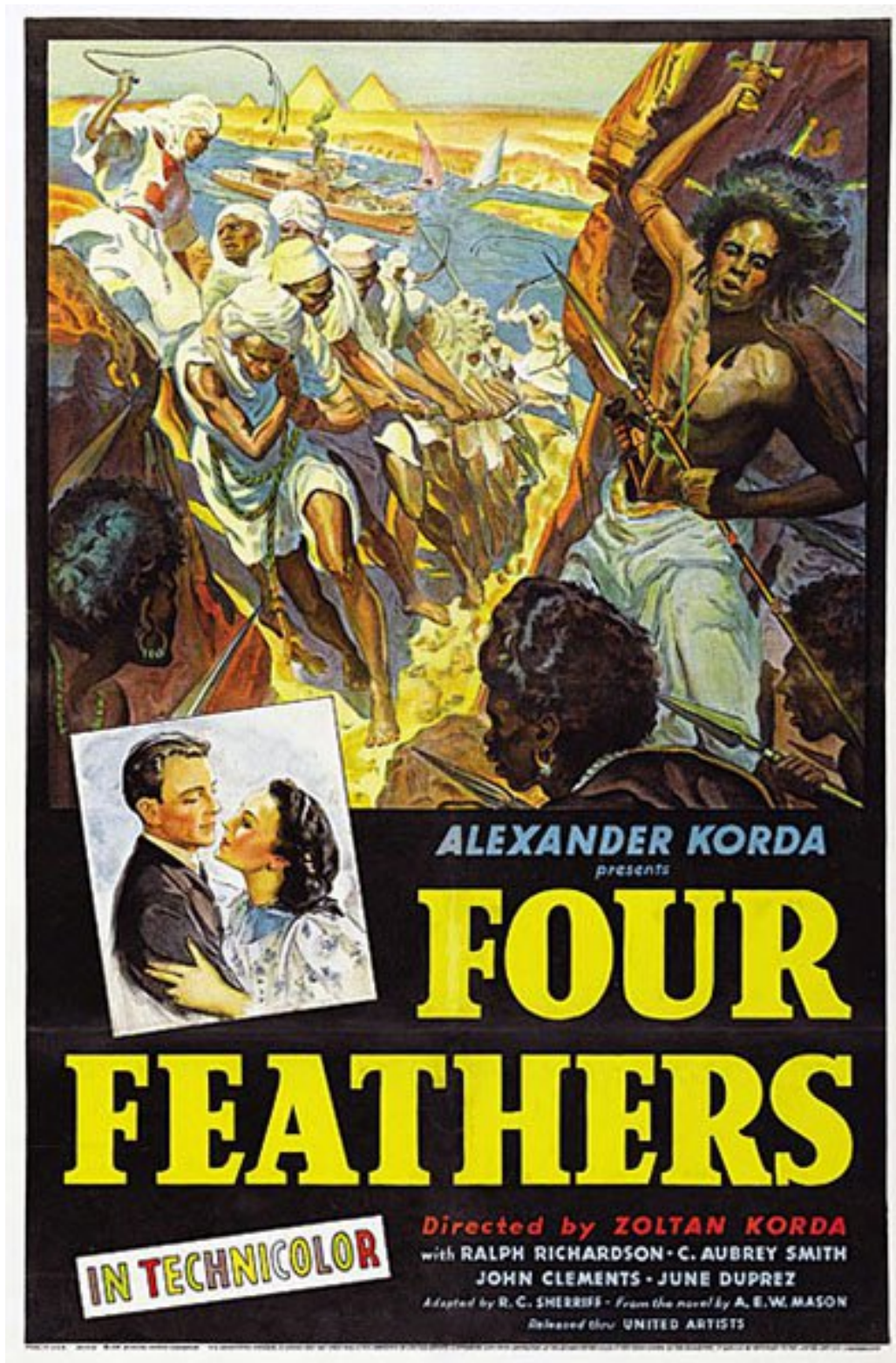
διατάξετε επέλαση! Μια αδέσποτη ρωσική σφαίρα αιφνιδίασε το άλογο που όρμησε μπροστά και οι στρατιώτες σας ακολούθησαν.. Εκτός κι αν την είπε το άλογο! Δεν έγινε έτσι; Ένας ακόμα μύθος έγραψε μια υπέροχη σελίδα αληθινής ιστορίας! Παραδεχτείτε το!

–Ε, μετά από τόσα χρόνια, πού να θυμάμαι τέτοιες λεπτομέρειες!.. Να πάρει η ευχή δεν θα μπορέσω πια να ξαναπώ αυτή την ιστορία!

Κι ενώ όλοι ξεσπάνε σε καλόκαρδα γέλια, ο Χάρρυ γυρίζει στην κοπέλα και της επιστρέφει το φτερό.

–Έθνε, το φτερό σου!

ALEXANDER KORDA
presents

FOUR FEATHERS

IN TECHNICOLOR

Directed by ZOLTAN KORDA
with RALPH RICHARDSON - C. AUBREY SMITH
JOHN CLEMENTS - JUNE DUPREZ
Adapted by R. C. SHERRIFF - from the novel by A. E. W. MASON
Released thru UNITED ARTISTS

CINE PULP # 2

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΛΑΧΟΣ Προσαρμογή σεναρίου- διασκευή σε ανάγνωση

ΠΑΝΟΣ ΚΟΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Εικονογράφηση, καλλιτεχνική και τεχνική επιμέλεια

Στο Επόμενο:

<http://sentuki.blogspot.gr/>